

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نیاشد تن من مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم

بدین بوم ویر زنده یک تن مباد
از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Literary-Cultural

ادبی - فرهنگی

تیمور شاه تیموری

مخمس بر غزل مرحوم "رحیم شیدا"

خوش است باده نوشین که عقل در ببرد
ز بزم باده کشانم به فـرق سر ببرد

ز شام غفلت دیرین سوی سحر ببرد
کجاست می که مرا عالم دگر ببرد

به پا اگـر نروم او مرا به سر ببرد

نشاط باده پرستان ز عالم دگر است
سبوی باده پر از نور حکمت و هنر است

درین جهان که صغیر و کبیر در بدر است
غم و نشاط جهان صدهزار درد سر است

بیار می که ز من جمله درد سر ببرد

شدم ز بخت فروزان سحر به میخانه
که داشت حاجت رندان ثمر به میخانه

نداده ام دل و دین را مگـر به میخانه
گـرفت محتسبم بیخبر به میخانه

خدا کند که به رندان کس این خبر ببرد

علاج درد دلم کـوشش طبیب نکرد
هر آنچه یار بمن کرده بُد رقیب نکرد

اگـر چه آتش دل جانیش لهیب نکرد
فلک بشام و سحر جز غم نصیب نکرد

دعا کنید ز من شام و این سحر ببرد

جهان بکام دل دوستان نمیگـردد
قضا به مقصد تُردی کشان نمیگـردد

غم نهفته عاشق عیان نمیگـردد
اگـر بکام دلم آسمان نمیگـردد

چـه میشود ز دلم آرزو بدر ببرد

بداده ام بکـــف ناز نازنینان دل هزار تیر جفا خـــورده ام من بسمل
بیار تیموریا شعر خـــوشر کامل محبت است که شیدا دهم به مردم دل
وگرنه کیست دل ما به زور و زر ببرد

(المان - ۱۵ جولای ۲۰۱۱)